

beholde en Deel mere Haand og Hanke med denne By, netop fordi man ikke vil tillade Communen at begynde forfra igjen med Arbeider som de her nævnte, imedens man jo alligevel indbrømmer, at det er nødvendigt, at den kommer til at gjøre saadanne Arbeider endogfaa strax, altsaa kommer til at begynde forfra igjen med, som det synes, ikke ubetydelige Arbeider, der ville udkræve store Laan, for hvilke man saa vil indbrømme Fortrin i Prioriteten. Det ærede Mindretal vil nu lette Optagelsen af et nyt Laan ved at give det for de 25,000 Rdlr. som man lader henstaae, men for det Første vil jeg dog saa spørge, hvori denne Fortrinsret egentlig bestaaer. Saavidt jeg har kunnet skjønne af de Oplysninger, der ere givne, har Regjeringen, selv for de Laan, Sæby nu har, ikke noget Eiendoms-Pant, men kun i Indtægter. Den har efter de Oplysninger, jeg har seet, Pant, først i Havnens Indtægter, som rigtignok ere ophlyste kun at være calculerede til 100 Rdlr. om Aaret, og det endogfaa kun Brutto; dette er jo aldeles ikke nogen Værdi, og dernæst har den Pant i Communens Indtægter, men ikke noget reelt Pant i nogen Eiendom tilhørende Communen, som ligefrem skulde kunne realiseres; men naar dette er Tilfældet, maa det ærede Mindretal indbrømme, at et saadant Forbehold fra Statens Side som af det foreslaaet, om at kunne optage Fordringen igjen, saaledes at Pengene atter skulle afdrages og forrentes, maa kunne udøve en ikke saa lidt svækkende Indvirkning med Hensyn til at faae Laan paany, selv med Fortrin foran disse 25,000 Rdlr., thi det kan ikke nægtes, at naar Staten til enhver Tid efter eget Skjøn — formodentlig gennem Finantsloven — kan sige: Nu optage vi Fordringen igjen, nu ansee vi Byen istand til at betale haade os og dens nye Creditor, naar Staten skal kunne inddrive sin Forbring, medens det nye Laan endnu er paa Afdrag, saa forringes den nye Creditors Udsigt til at faae den Rest af sit Tilgodehavende, som ikke var betalt, efter at Staten paany havde optaget sin Forbring. Jeg vil tage et Exempel. Hvis en Mand nu laaner Sæby 20,000 Rb. at forrente og afdrage i 20 Aar, da er det aabenbart, at det i betydelig Grad vil svække den

Fortrinsret foran Statens 25,000 Rb., saafremt han ikke har andet Pant end Byens aarlige Indtægter, naar Staten f. Ex. om 10 Aar kan komme og ogsaa forlange Renter og Afdrag. Derved, at Staten faaer Renter og Afdrag et Aar, umuliggjøres det maaffee, at det foran prioriterede Laan faaer Noget i det efterfølgende Aar, og Fortrinsretten kommer i Virkeligheden kun til at gjælde fra Aar til Aar, altsaa steds kun for en Deel af Laanet. Communens hele Status kan svækkes saaledes forinden det efterfølgende Aar, ved at man indriver Fordringen paa Renter og Afdrag af de 25,000 Rb. strax, at den vedkommende nye Laangiver virkelig har en mindre Sikkerhed, end han tidligere havde. Naar man derfor i Virkeligheden vil sætte Sæby Commune istand til at gjøre nye Skridt til Forbedring af sin Havn, eller blot til Sikkring af sin Havn, saa synes mig, at man i hvert Fald ikke kan bruge Mindretallets Forslag, men egentlig er nødt til at give den fuldstændig Frihed til Optagelsen af Laan, saa elendig er dens Status for Dieblirket. Jeg kan naturligviis indbrømme den sidste ærede Taler, at naar man, foruden at gjøre Laanet afdragsfrit og rentefrit, tillige vilde give det den Egenstabs, at det skulde være uopsigeligt, saa kunde det fra min Side modtages som et Mæglingsforslag, men det forekommer mig, at Staten herved kun vilde faae et Sideskifte til de bekjendte Baggesenffe Knive uden Skaft og uden Blad.

Med Hensyn til det Forslag, som blev stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen), saa synes det mig, at ogsaa der er en Mangel. Det forekommer mig nemlig, at i det Tilfælde, at Sæby Commune, enten fordi den maa drive Underhandlinger i nogen Tid, inden den kan faae et nyt Laan arrangeret, eller fordi Arbejderne netop i dette Dieblirk ikke ere saaledes forberedte, at den strax vil tage Laanet, og det saaledes varer nogle Aar, inden Sæby Commune optager et nyt Laan, saa er der det Hul i det ærede Medlems Endringsforslag, at Regjeringen hverten har nogen Bemhndigelse til at eftergive den Rente, der løber af de 25,000 Rb., og der heller ikke er givet Regjeringen nogen Bemhndigelse til at lade Fordringen derpaa træde